

AMURG

STOMFF ANDREI AUREL

AMURG

Depart, între dealuri amurgește
Și valuri de aramă clocotindă
Au inundat pădurea adormindă
Cu freamăt molcom care strălucește.

Apolo-și joacă degetele fine
Pe strune de văzduh înmiresmat.
În metru antic, moale-leganat,
Se duce ziua iară noaptea vine.

Privighetori au adormit cu toate
Și izvorășul șopotește blând.
Va adormi și el curând - curând,
Vegheat de ale nopții nestemate.

Doar eu și luna ascultăm tăcerea
Nerăbdători să te-auzim când vii.
Pe lac aleargă umbre fumurii
Și-oglinda lui mângâie adierea.

Aș vrea să mângâi părul tău molatec.
Să te sărut și să te strâng la piept.
De mii de ani îmi pare că te-aștept,
În marea nopții, veșnic singuratic.

Aș vrea să-ți simt pe pieptul meu căpșorul
Și mâna ta să mă mângâie blândă.
Să fii a mea și gura ta arzândă
Să îmi aline dragostea și dorul.

Mă prinde noaptea-n brațe și dansez
Un vals ciudat cu stele căzătoare.
Cât te iubesc, neprețuită floare!
Curând am să adorm să te visez.